

За кратко.

Второто составително е на доброто послание, Краткото. Защо колкото може някоя да писва и да изрече кратко, за някоя работа, толкова подобро, и по похвално е изреченото негово послание: обаче дася совокупяваме съ велико изквѣстие, и совершенство на явлението, безъ да натрѣпкаме много, и дебеловидни дѣми, за да не докарваме на зньла, които слѣшатъ и прочитатъ гнѣсность: но подобява да спродолжава посланственното, въ намѣрѣние съ равномѣрството.

Прѣчесъ който са спомѣга отъ пѣмать та и отъ мнѣнието, на него не е прилично да писва съ двѣ дѣми същата причина, на посланието: но посланосписателя за да оулчи намѣрѣнието си, за което писва, подобява дася гриже за да содѣйствява чѣствително посланието на оногѣва, който го приѣмва, и весма многопротѣвно ще бы протѣвъ краткото на намѣрѣнието, на оногѣва който писва.

За послѣдованието.

Трѣто съществителное, и потребное составленіе, на доброто произношеніе е, послѣдованието, когато мы, сѣрѣчь, щѣме да предъвяваме единовсесовершенное понѣтіе на някоя нѣщо, и несъ благодариме надъ едно малко глѣданы, тогда совокупяваме неотмѣнно повече понѣтіи, които мы открѣваме, и начертѣваме съ прѣваго смышленіа: защото не е възможно всакогажъ оу едно послание да воспріимва всакое нѣще само, съ едно велико предложеніе. Но многожды трѣватъ нѣжд-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТЪРНОВО